

ghes, aliquando vero ad euphoniā in accentu distinguēte.

* Daghes ad ornatū lectionis hīc vbique.

Præpositio את cum ad euphoniā, tum vt differat ab articulo, cum affixis recipit propriè daghes in ת.

אתו, אתה, אתך, אתי, אתם, אתכם, אתכן, אתנו.

Præpositiones quædam adhuc sunt, quæ tantum more nominum mascul. pluralis numeri regentium genitium casum, sortiuntur affixa. vt, אתר vel אחרי i.

Post, posteaquā. אחרי, אחריך, אחריך, אחריכם, אחריכן, אחרינו.

על vel עלי supra, contra.

עליו, עליה, עליו, עליו, עליהם, עליהן, עליכם, עליכן, עלינו.

על vel עלי Ad, in, apud, super.

אליו, אליה, אליו, אליהם, אליהן, אליכם, אליכן, אלינו.

תחת Infra, sub, subtus, pro.

תחתיו, תחתיה, תחתיו, תחתיהם, תחתיהן, תחתיהם, תחתיהן, תחתיהם, תחתיהן.

Cætera ab usu postulanda.

De septem seruium literarum משה וכלב functione.

Factum est ex integra præpositione מן à vel ab, ex vel de, in, præ, ob, per propter, vnde, quia nusquā

Q 3 scorsim

propter affixa euanescentem retrogradatione primæ syllabæ, si trece, perditur eadem serquæ & in פקדו. vt וְלָהּ

Verba neutra, eò quod transeat, aliorum modorum pronomina. Quin subcomoda. vt, וְגֵרָה pro וְגֵרָה

Superest adhuc, vt in passivis verbis quæ finitium affixa inter finitium affixa inter quod פקדו infinitiuus de verti possit. vt, וְגֵרָה ipsi, siue in die creationis in die creari te, (quo creaturæ, Ezechiel. 28. & alibi)

Affixa cum præpositione

Cum ex obseruatione facillimum sit inseparabilibus compositione affixorum cum modi persequendis di

Affixa cum

* In pronomine primæ personæ י aliqua do in supplementum ad adverbij ponitur daghes